

ISBN 978 90 00 40521 3

ISBN 978 90 00 40522 0 (e-book)

NUR 283

© 2026 Van Goor

Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.stevenfriedman.net

www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst: © 2026 Steven Friedman

Omslagontwerp: Caren Limpens

Zetwerk: Mat-Zet bv

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

*Dit boek is voor jou.
De mafketel, de weirdo,
de dromer, de kletser,
de stille, de onzichtbare.
Je bent precies wie je moet zijn.
Verander nooit.*

*'De grootste kracht van de vampier
is dat mensen niet in hem geloven.'*
– Bram Stoker, *Dracula*

Proloog
De Huivering

In Nevelmeer weet elk kind één ding zeker: bij de winkel aan het einde van de Wilgenstraat blijf je uit de buurt. Vergeten Dingen heet het. En vergeten word je, als je het waagt om er binnen te stappen. Achter het smoezelige etalage-raam, ergens tussen de roestige rekken vol oude klokken, vazen, potjes en andere snuisterijen, vind je de eigenaar van deze griezelstek: Gustaaf Lezaar. Niemand, maar dan ook niemand, haat kinderen meer dan hij.

Ook Mats en Lumen zijn opgegroeid met de ijzige verhalen over Lezaar. Hij zou kinderen opsluiten in zijn donkere kelder, ze vetmesten en daarna opeten. Of ze opzetten als een soort overleden huisdier om ze als poppen toe te voegen aan zijn kindercollectie!

Nu moet je één ding over Mats en Lumen weten: voor deze besties is eng goed, enger beter en te eng nooit eng genoeg. Waar hun klasgenoten al nachtmerries krijgen bij het horen van de naam Lezaar, slaat hun fantasie op hol en kunnen ze uren kleppen over het gruwelijke lot van de on-

gelukkige kinderen die de antiekwinkel nooit meer uit kwamen.

Vannacht is de nacht. Na weken voorbereiding zullen ze samen het duistere geheim achter de deur van Vergeten Dingen onthullen.

Morgen zijn ze de helden van Nevelmeer. Dan weet iedereen dankzij hun spuurwerk wat Lezaar allemaal uitspookt. Ze komen in de krant. Misschien wel op tv. Mats en Lumen, de onverschrokken griezeldetectives!

‘Au!’ gilt Mats, terwijl Lumen een flinke ruk geeft aan een koordje van zijn rugzak.

‘Wil je soms dat-ie tijdens de missie van je rug valt?’ antwoordt Lumen streng.

‘Nee, maar mag ik misschien ook ademen?’ piept Mats.

Lumen zucht en maakt het koord iets lossler. ‘Als we eenmaal binnen zijn, kunnen we dit niet hebben,’ zegt ze.

Mats draait zich naar haar toe. ‘Wat niet?’

‘Dit. Pijntjes, geklaag, twijfel. De missie gaat voor alles!’

Lumen is serieus. Mats herkent de blik in die blauwgrijze ogen. Ze keek precies zo toen ze kortgeleden vertelde dat ze samen nou echt maar eens *The Texas Chainsaw Massacre* moesten kijken, ook al hadden hun ouders dat heel duidelijk verboden. Ze hielden de film ongeveer drie kwartier vol. Heel soms is te eng toch ook gewoon te eng.

Wat ze nu van plan zijn is geen film. Dit is echt.

Lumen stieftelt naar het houten bureau dat volgens de

moeder van Mats eigenlijk veel te groot is voor zijn kamer. Een monitor, bureaulamp en een flinke stapel horrorboeken zijn opzijgeschoven om plaats te maken voor twee zaklampen, bivakmutsen, de fotocamera van Lumens vader en een zelfgemaakte tekening van meneer Lezaars winkel, waarop een dikke rode pijl aangeeft waar ze naar binnen zullen gaan.

‘Oké, tijd voor een laatste controle,’ zegt Lumen en ze pakt een voor een de spullen van het bureau terwijl ze een lijstje in haar hoofd afloopt. ‘Zaklampen, check. Camera, check. Missieplan, check. Bivakmutsen, check.’

‘Moeten die bivakmutsen nou echt?’ zegt Mats aarzelend. Hij pakt er een vast en houdt hem met een gestrekt arm voor zijn gezicht. ‘Het staat zo... inbrekerig.’

‘Wat denk je dat we gaan doen, Sherlock?’ antwoordt Lumen knorrig.

Mats haalt z’n schouders op. ‘Meneer Lezaar ontmaskeren, dacht ik.’

‘Ja, door in te breken in z’n winkel!’

‘Dieven breken in. Wij zijn toch geen dieven?’

‘*Whatever*, dan noemen we het... sluiponderzoek.’

‘Dat klinkt al een stuk beter.’

Lumen loopt op Mats af. Haar lange donkerblonde haar zit bij elkaar gebonden in de strakste paardenstaart die ze maar kon maken. Ze pakt de zwarte bivakmuts van Mats en trekt hem over zijn gezicht. Mats kijkt haar door de twee gaten in de muts in haar grijze ogen aan.